

LATVAS

No. 26. Metai X

Birželio-June 21, 1930

LRSR valst.
respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusci metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

II SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

LUK. 14, 16—24.

ANUO metu Jėzus tarė pariziejams: Vienas žmogus prisirengė didelę vakarienę ir pakvietė daug. Vakarienės valandą jis siuntė savo tarną pasakyti pakviestiesiems, kad ateitų, nes visa jau prirengta. Tuomet jie visi draug ėmė išsikabinėti. Pirmasis jam sakė: pirkau ūkį ir turiu eiti jo apžiūrėti; prašau tave, laikyk mane išteisintu. Kitas tarė: Pirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti; prašau tave, laikyk mane išteisintu. Vėl kitas sakė: Vedžiau pačią ir todėl negaliu ateiti. Tarnas sugrįžęs pasakė visa tai savo valdovui. Supykęs šeimininkas tarė savo tarnui: Eik greitai į miesto gatves ir skersgatvius ir įvesk čia beturčius, luošus, aklius ir raišus. Tarnas vėl pranešė: Valdove padaryta, kaip liepei, bet yra vietos. Tuomet valdovas tarė tarnui: Eik į kelius ir patvorius ir priversk jeiti, kad mano namai būtų pilni. Sakau gi jums,

Lekcija.

I. JON. 3, 13—18.

MYLIMIAUSIEJI: nesistebėkite, jei pasaulis jūsų nekenčia. Mes žinome, kad perėjome iš mirties į gyvenimą, nes mes mylime brolius. Kas nemyli, pasilieka mirtyje. Kiekvienas, kurs nekenčia savo brolio yra žmogžudys; ir jūs žinote, kad kiekvienas žmogžudys neturi amžinojo jame pasiliekančio gyvenimo. Tuo mes pažinome Dievo meilę, kad jis guldė už mus savo gyvybę; ir mes turime guldėti gyvybę už brolius. Jei kas turi šio pasaulio lobio ir, matydamas, kad jo brolis turi reikalo, uždaro jam savo širdį, kaip gi pasilikis jame Dievo meilė? Mano vaikeliai, nemylėkime žodžiu, ne liežuvio, bet darbu ir tiesa.

nevienas anų pakviestųjų žmonių neragaus mano vakarienės.

ŠVENČ. JĖZAUS ŠIRDIES ŠVENTĖ.

Evangelija.

JON. 19, 31—35.

ANUO metu, kadangi buvo Prisirėngimo diena, kad kūnai nepasiliktų ant kryžiaus subatoje, (nes subatos diena buvo didžioji), žydai meldė Pilotą, kad būtų sulaužyta jiems blauzdos ir kad jie būtų nuimti. Todėl kareiviai atėjo ir sulaužė blauzdas vienam ir kitam, kurie buvo prikalti ant kryžių draug su juo. Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jie nelaužė jo blauzdų, tik vienas kareivis atvėrė jam ietimi šoną, ir tuojau išėjo kraujo ir vandens. Kursai matė, liūdijo apie tai, ir jo liūdijimas tikras.

Lekcija.

IZAIJO 12, 1—6.

Aš dėkoju tau, Viešpatie, nes tu rūstinais ant manęs, bet tavo narsa nusigrįžo, ir tu palinksminei manė. Štai, Dievas mano gelbėtojas, aš eigsiuos su pasitikėjimu ir nebijosi, nes mano stiprybė ir mano gyrius — Viešpats, ir jis pasidarė man išgelbėjimas. Jūs semsitės su džiaugsmu vandens iš gelbėtojo šaltinių. Ir tą dieną jūs sakysite: Girkite Viešpatį ir šaukitės jo vardą; skelbkite tarp tautų jo veikalus, priminkite, kad jo vardas kilnus. Giedokite Viešpačiui, nes jis padarė puikių dalykų; skelbkite tai visoje žemėje. Džiaugkitės ir girkite, Siono gyventojai, nes didis jūsų tarpe Izraelio šventasis.

Laimēs Paslaptis.

Laimē. Tai uzburtas žodis. Ji visus ir visus vilioja. Mažutis kūdikis vėbliodamas tiesia rankutes. Jis siekia laimę. Jos nepasiekia. Jis verkia. Ir jam trūksta laimės.

Jaunikaičiai ir mergaitės itin ieško laimės. Jie gyvena troškimu laimės. Jie jos ieško visur. Jie pušdinėja į visus pašalius. Jie žiūri, kur ta laimė. Jų širdis ją jaučia. Jų protas bando ją svarsyti. Randa, kad ji yra. Bet kur? Jiems paslaptis.

Subrendę, suaugę žmonės gauda laimę. Jie skundžiasi esą nelaimingi. Jie žiūri aplinkui, ką kiti turi ir mano būsią laimingi, jei turės, ką kiti turi. Štai jau turi. Ar laimingi? Jie sako, kad dar ne. Jie nesusekė laimės paslapties.

Štai senukas ir senutė. Jie daug metelių pergyveno. Jie daug matė, daug girdėjo, daug prityrė; gyveno ir neturte ir turte. Buvo alkani ir buvo sotūs. Buvo nekenčiami ir buvo mylimi. Sunkiai dirbo ir lengvai gyveno. Buvo spaudžiami ir buvo liuosi ir nepriklausomi. Ar buvo laimingi? Jie dažniausiai skundžiasi ir sako, kad ne. Vadinasi, nesurado laimės paslapties.

Gal jos visiškai nebėra pasaulyje? Ji yra tiems, kurie jos paslaptį supranta. Jos nėra tiems, kurie laimę savo tiškai supranta ir nori patys sau ją pasidaryti.

Žmonės labai dažnai visiškai neturi supratimo apie laimę. Jie mano, kad tikroji laimė vien nuo jų priklauso. Jie, neatsižiūrėdami į nieką, ruošia prisipyrę sau laimę. Gi jos kaip nėra, taip nėra. Kaip ją sau jie parengs, kad jų laimė priklausu nuo kitų žmonių, o itin nuo Dievo.

Kas giliau mintija kuriame veikia sveikas protas ir dora, o ne kūno geiduliai ir aistros, tas gana greitai atidengia ir suseka laimės paslaptį.

Laimė yra arti kiekvieno. Ji lengvai pasiekama. Bet kada žmonėms rodoma, kur ji yra, jie netiki ir nusikreipia kitur jos ieškoti.

Laimė yra sudėta Dešimtyje Dievo Įsakymų. Čia laimės paslaptis. Juose yra gyvybės ir gyvenimo paslaptis. Jie sako mums, kaip turime gyventi, kad gyventume, kaip Dievas paskyrė. Jie rodo, kaip pasiekti tikslą, kuriam Dievas žmogų sutvėrė. Jie nepasako mums nieka daugiau, kaip kad pasakytų mūsų protas, jei jo nelydėtų, nuolatinis jo palydovas, nežinojimas, atėjęs žmonėms kartu su pirmgime nuodėme. Jie nedraudžia nieko, kas teisingai priklausu mūsų prigimčiai; jie smerkia tik tai kas nėra žmonėms prigimta, bet tik įgauta kartu su **Nupuolimu**.
liuko kapelio.

Jai taip ilgu pasidarė be tėvelio šiame pasaulyje, taip sunku gyventi be jo globos. Ji savo kūdikišku prašymu ėmė maldauti Dievo, kad ir jai leistų kartu su motute mirti ir eiti pas tėvelį į šaltąją žemelę.

Marytė visa pamėlynavusi nuo šalčio vis dar klūpojo prie kapo, ir maldavo savo kūdikišku prašymu: "Tu būdamas pas Dievą prašyk, kad leistų ir mudviem su motute pas tave ateiti. Aš silpnutė negalėsiu motutės aprūpinti; ji numirs ir aš viena liksiu. Aš noriu mirti kartu su motute ir ateiti pas tave."

Marytės prašymas buvo išklaustas: rytmetį kapų sargas, radęs vos gyvą Marytę nunešė ją pas motiną, kuri taip pat, daugiau iš lovos nebesikėlė.

Daug žmonių į tai netiki. Jie mintija, kad tai yra tik tusčias galvojimas. Dar blogiau: daug jų mintija, kad Dievo ir Bažnyčios įsakymuose yra jų nelaimė. Įsakymai varžo, o žmonės tame mato savo nelaimę. Bet čia, tokiaime galvojime ir yra nelaimė.

Tiltai, paprastai, kraštais turi aptvarus, laivai turi savo lubas, aptvertas, vagonai, karai turi atsargas. Visi tie aptvarai varžo žmogų, bet prieš juos jis nesipriešina, išskyrus bepročius.

Valdžios laiko policiją. Jie varžo laisvę. Bet išmintingi žmonės jos nenaiškina, nešauda, ją remia ir palaiko. Kodėl? Ji prisideda prie žmonių laimės, palaikydama tvarką ir saugodama nuo nelaimių ir skriaudų.

Dievo įsakymai — tai ne policija, bet meilingiausioji Dievo Apveizda, kuri nuolatos kaip ir plasnėja ant žmonių galvų, vesdama prie gero, saugodama nuo blogo.

Yra žmonių, sakančių, kad Dievo įsakymai ir Kristaus Mokslas nenusisekė — neužvedęs jis, girdi, žmonijos ant kelio į laimę. Tai yra tusčias tvirtinimas "sugyvulėjusių" žmonių.

Žmogaus prigimtis turi bendra su augalais. Žmogus auga kaip augalai. Jis turi bendra su gyvuliais — žmonės jaučia kaip gyvuliai ir veisiasi kaip jie.

Jei kurie žmonės nesiekia aukščiau šių dviejų augalų ir gyvulių — prigimčių, jie yra sugyvulėję. Jie nesupranta aukštesnės laimės už augalų ir gyvulių.

Tai tiesa, kad Dievo įsakymai ir Jėzaus mokslas neužvedė ant kelio į laimę, tai yra, į tą guvulinę laimę, nes žmonių laimė yra nepalyginamai aukštesnė.

Dievo įsakymai ir Jėzaus mokslas užvedė žmones ant kelio į laimę. Daug žmonių tuo keliu ėjo ir laimę rado, daug — juomi eina ir džiaugiasi didžia laime. Jei visi žmonės eitų tuo keliu, kurį rodo Dievo įsakymai ir Jėzaus Mokslas, kuriuo eina Katalikų Bažnyčia ir juo veda kitus; jei tai darytų nuo kūdikystės iki mirties, iš to kelio neiškrypdami, tai laimė gėrėtusi ir džiaugtusi visi.

Dabar, kuomet vieni žmonės veržiasi prie gyvulinės laimės, pastumę į šalį Dievo įsakymus ir Katalikų Bažnyčią, kuomet kiti bando gaudyti kažin kokią savo išsvajotą laimę, — ūkanotą, neaiškia, nesuprantamą, tai vieni su kitais susikerta, vieni kitiems užbėga skersai kelią — iš to nesutikimai, barniai, varginimai ir žudynės.

Dabar pažiūrėkime į šventuosius ir šiaip dorus žmones katalikus, kurie stojo ant kelio, nurodyto Dievo įsakymų ir Katalikų Bažnyčios.

Jie rado kelią, kuris veda į laimę. Daug juo ėjo ir rado laimę. Daug juo eina ir jaučiasi labai laimingi, net ir tuomet, kaip kitiems jie išrodo nelaimingi.

Laimės paslaptis yra meilė — meilė Dievo Valios ir jos pildyme.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*
(Tąsa).

“Pavydas — tai tikroji blogybė, neturinti nieko patogaus, o pilna kankinimų, neturi nei jokio suraminimo, nei pageidautinų dalykų,” sako šv. Tomas iš Villanova.

Šv. Augustinas mokina: „pašalink pavydą, ir tavo bus, ką turiu; pašalinsiu pavydą, ir mano bus, ką tu turi; geismai atskiria, meilė sujungia” (pal. Tract. 32 sup. Joan. n. 7.)

P r i e š i n g i p a v y d u i v e i k s m a i .

1. Neprigaudinėk tų, kuriems tu pavydi; mesk šalin prigaudinėjimo ydą.

2. Sutvarkyk savo kalbą ir pasielgimą, kad nenusikalstum artimo meilei.

3. Šalinkis pavydo mūnčių kaip kiekvienos pagundos.

4. Savo teisingą nusiteikimą ir norą apgalėti pavydą parodyk veiksnu, darydamas gailestingus darbus artimo kūnui ir sielai.

5. Ugdyki savo širdyje vis galingesnę Dievo meilę. Jos aktais nugalėsi pavydo pagundas.

6. Jei patsai neturi tų ydų, kurias pastebi pas artimą, dėkok Dievui, jog tų blogybių išvengei.

7. Jei artimas viršija tave laikinose gėrybėse, neliūsk, bet už jį padėkok Dievui.

8. Ieškok sau nenykstančių turtų, kurias negali niekas nuo tavęs atimti, būtent: Dievo meilės ir amžinos sau garbės danguje. “Nekraukite sau turtų žemėje, kame rūdys ir kandys gadina ir kame vėgys iškasa ir vagia, bet kraukite sau turtus danguje.” (Mat. 6, 19).

29. Tingėjimas tarnauti Dievui.

Septinta nuodėmių versmė — tai tingėjimas Dievui tarnauti. Šis tingėjimas reiškiasi sieloje apsunkinančiu dvasią liudėsiu, jog del Dievo turi žmogus atlikti pasiimtas dvasines pareigas, ar kurios nors dorybės veiksmą. Pa-

vyzdin, liūsta, jog del Dievo garbės turi kas šventadienis išklaudyti šv. Mišių; liūsta, kad teisme reikia išpažinti savo tikėjimas į Dievą, į Kristų, ir panašiai.

Šis dvasios liudėsis nėra bendrasis koks vengimas dvasinių gėrių, bet žmogaus nenoras, tingėjimas padirbėti Dievo garbei, nors turi pareigos, ir tai supranta, del Dievo imtis ir įvykinti dorybių aktus. |

Tinginys liūdi ten, kur turėtų džiaugtis, ir tas jo liūdėsis yra nuodėmingas. Jisai liūdi, jog iš jo veiksmo bus Dievui garbės. Tuo būdu nusikalsta Dievo meilei, kuri džiaugiasi iš viso to, kas Dievui teikia garbės. Toks liūdėsis nėra sulig Dievo valia, bet jai priešingas; jis atima sielai Dievo meilę, kuri yra sielos gyvenimas.

Tingėjimas Dievui tarnauti, pilna sąmone panorėtas, sardo sielos meilės ryšius su Dievu, yra sunkus nusikaltimas. Užtat tyčiomis padaryti dvasinėse pareigose apsileidimai, Dievo garbės nepaisymai virsta mirtinomis nuodėmėmis.

Liūdėsis tik toks yra patėisinamas ir giriamas, kuris veda prie Dievo, prie atgailos; bet ne tingėjimas tarnauti Dievui. |

Šv. Povilas rašo: “Dievui tinkąs nuliūdymas gimdo ištvermingą atgailą išganymui; pasaulio gi nuliūdymas gimdo mirtį.” (2 Kor. 7. 10). Tasai-gi pasaulio nuliūdymas yra tai tingėjimas Dievui tarnauti.

Be abejo, ne visi šio tingėjimo aktai yra vienodai nuodėmingi. Jeigu jie kyla iš to, kad kūnas priešinasi dvasios reikalavimams, arba yra neapsvarstytai, neapgalvotai pareikšti, — yra atleidžiamoji nuodėmė, bet jei su pilnu supratimu bėgama ir nekenčiama Dievo dovanų ir reikalaujamos Dievui aukos, — bus mirtinoji nuodėmė.

Pavyzdin, pasišventusieji Dievui asmenys — vienuoliai pasiima pareigą tobulėti. Nustatytos tvarkos laikymas veda prie tobulybės. Jeigu kas, palepindamas savo kūną ilgesniu

miegu, negu leista, pav. ilsėsis guolyje ir liūs, jog reikia keltis, nusikals, nors nesunkiai. Bet kas jų liūstu, pav., jog reikia užlaikyti skaisčią sielą ir tyrą sąžinę, kad galėtų priimti Šv. Komuniją kartu su kitais, — tas liūdėsis būtų mirtinai nuodėmingas.

Atsiranda pasaulyje žmonių, kurie liūdi, jog jie yra žmonės, o ne gyvuliai ir negali ištvirkusiai elgtis. Toks liūdėsis — sunkus nusikaltimas, nes jis prieštarauja Dievo meilei.

Kaip tingėjimo yda reikišias sieloje.

Dvasinės gerybės dėlei kurių liūsta tinginys, tikrumoje yra patsai žmogaus tikslas ir į jį vedančios priemonės. Pav. Dievo garbė. Žmogaus veiksmų tikslas turi būti Dievo garbė. Jeigu tinginys, nenorėdamas atlikti gerai pasiimtų pareigų, bėga nuo gyvenimo tikslo, — 1. jo sieloje kyla *n e b v i l t i s*.

Tikslo negalima atsiekti be tinkamų priemonių. Negana norėti, kad sieloje būtų tvarka, sąžinės ramybė, reikia dar imtis reikalingų priemonių: Atgailes ir kitų sakramentų, kad padarius ten tvarką.

2. Tinginys liūsta, jog jam prisieina naudotis tomis jam atrodo sunkiomis priemonėmis. Šiuo atveju jo sieloje kyla *b a i m i n g u m a s*, *n e p a s t o v u m a s*, *l e n g v a p e d i š k u m a s*.

3. Tinginys nenori prisitaikyti prie nustatyto bendrijoj teisingumo ir jo sieloje todėl kyla *a i t r u m a s* ir pasipriešinimo noras paskelbtiems įstatymams.

4. Tinginio širdyje sukyla visa *n e p a s i t e n k i n i m o* ir *j s i ž e i d i m o* audra prieš tuos asmenis, kurie drįso nurodyti jam jo dvasines pareigas.

5. Tinginio sieloje kyla priešingas Dievo teikiamoms dovanoms nusistatymas, — tinginys jas sau skaito blogybėmis.

To dėlei dvasinio tinginio širdis, valia visiškai pagenda, ir tame yra tikras tingėjimo *b l o g u m a s*.

6. Tinginys, liūdėdamas dėlei Dievo dova-

nų, nusikreipia nuo jų ir ieškosi išorinių džiaugsmų, — tada jo siela *b l a š k o s i n e l e i s t i n u o s* dalykuose.

Aptingusį Dievui tarnauti nesunku pažinti. Jisai yra kalbus, žingeidus, nepastovus, mėgsta silsėtis, yra neramus. Visas pareigas cina tingiai, it apsnūdęs, jas atlieka netvarkingai, nepaisydamas kaip bus padaryta, ir koki padariniai jo veiksmus seks.

Dvasinėse pratybose jie yra nuolatos išsi-
blaškę, atlieka visa be dvasios, o iš papročio; dažnai dvasines pratybas visai apleidžia.

Pratę yra apkalbėti žmones, smaguriauja, miega daugiau, negu reikia, netvarko vaidentuvės ir pojučių.

Jaučia ir parodo savo nepalankumą pamaldiams, kadangi jų uolumas tinginius gėdina.

Šv. Bernardas aptaria dvasinius tinginius šiaip: „tai nepastovūs, ištižę žmonės, sunkniumbantieji po sunkenybe, rykštės ir bausmių (pentinų) reikalingi; jie trumpai ir retai susitelkia, gyvuliškai galvoja, nepadoriai kalba. Jų klusnumas nėra pamaldus, šneka be atodairos, meldžiasi be nuoširdžios intencijos, jų skaitymai yra be dvasinės naudos. Į juos beveik nedaro įtakos nei pragaro baimė, nei protingumas, nei drausmė.“ (pal. Serm. 6 in Asc. D-ni.)

Suprantama, jog tingėjimas Dievui tarnauti negalima paimti su dvasiniu ataušimu ir atšalimu, kuriuose valia nori Dievui tarnauti, tik neišgali; čia-gi — tinginys nenori Dievui tarnauti, nei imtis dvasinių pratybų ir Dievo dovanų, kurios veda prie amžinojo tikslo.

(Bus daugiau).

Prie Tēvelio Kapo.

Gamtoje gražus linksmais pavasaris. Viturēlis, iškilęs aukštai padangēse, skelbia artojams pabudimo laiką iš žiemos miego; laukai jau išliuosavo savo krūtinę iš prispaudimo žiemos ledų ir rengiasi jau puoštis pavasario rūbu. Visur džiaugsmo šypsena kiekviename Dievo tvarinyje, visa gamta švenčia pavasario šventę...

Atėjus ant mūsų kapinyno taip liūdna ir graudu darosi, nes kur tik žvelgi — čia naujas kapas sukastas, kuris liūdiuja, kad čia ilsisi nauja mirties auka — žmogus, kuris nebesidžiaugs daugiau linksmu pavasariu, nebesigrožės jo skaisčiomis gėlėmis.

Prie vieno kapo, naujai sukasto, klūpo ašarotomis akimis mažutė mergaitė ir rūpestingai kasa smėlį į gražią lysę, matyt, kad rengia čia gėles sodinti.

Tai našlaitė Marytė, kurios tėvelis nesenai čia priglaustas šaltosios žemelės, po šio pasaulio gyvenimo vargų. Ji negali sulaikyti ašarų prisiminusi savo tėvelį, kurs ja taip rūpinosi ir mylėjo.

Dabar ji našlaitė liko šiame pasaulyje: jos motutė ligota, vos gyva ant lovos guli. Marytė negali būti namie pas motutę nes neturi ką valgyti. Ji turi eiti pas ūkininkus gyvulių ganyti, kad uždirbus sergančiai motutei duoną ir sau. Nors mažutė Marytė, dar vos 8 metų, bet jau turi rūpintis savo pragyvenimu ir mamytę aprūpinti kiek galint.

Marytė šiandien paskutinį kartą atėjo tėvelio atlankyti, nes vėliau nuo bandos niekas jo neišleis. Ji savo silpnutėmis rankutėmis sukasė gražią lysę ir pasodino gėlių, kad jos pražydusios

primintų tėveliui nekaltą kūdikį — jo dukrelę Marytę.

Marytė alkana per visą dieną triūsė prie kapo, kuris jai buvo labai brangus, ir nepajuto, kaip pradėjo artintis vakaras. Artinosi tamsi naktis, savo juodu apsiaustu siausdama visas apylinkes. Marytei net baugu pasidarė tarp kapų, kur tik mirusieji ilsėjosi; tačiau nuo mylimo tėvelio kapo ji negreit gali atsiskirti. Ji čia visas dienas praleisdavo prie kapo, bet dabar turėjo vargšė atsisveikinti su juo ilgesniam laikui.

Marytė atsiklaupė sukalbėti poterių už savo tėvelio sielą. Jai skausmas spaudė širdį, negalėjo net atsikvėpti. Atsiminė ji, kaip praėjusį pavasarį su tėveliu taisė lyselę ant mažiausiojo bro. Marytė peršalo tą naktį ant kapų užmigus, o motina, dingus vaikui ir negrįžus vakare, dar daugiau nusilpo ir abi su Maryte stoji kovon su mirtimi. Marytė iš didelio karščio kledėjo ir kartojo žodžius: "Tėveli, aš pas tave ateinu su motute, ar tu mudviejų lauki?" Kas kart jos menkutės jėgoms silpnėjo ir po trijų dienų užmerkė Marytė mėlynas akutes amžinai...

Motina, gulėdama kitoj lovoj ir matydama skiriantis savo mylimą dukrelę iš šio pasaulio, sušuko: "Dieve, ar Tu mane vieną tose kančiose palikai, kad atėmei paskutinę mano viltį!" Bet gailėstingasis Dievas antrą dieną pasišaukė ir ją, kuri troško kartu į vieną duobę atsigulti su savo mylimą Maryte.

Našlės lūšnoje užviešpatavo amžina tyla, nes abiejų gyventojų gulėjo tik šalti kūnai ir jų veidai jau šypsojosi ano pasaulio džiaugsmu... Kaimynai susirinkę ruošė laidotuves ir liūdėjo tokiu reginiu.

Dvi mirties aukos, rytui išaušus buvo lydimos į tuos pat kapus, kur prieš dvi savaites buvo palaidotas našlės vyras;

Atkastas tas pats kapas ir suguldyta visa šeimyna į vieną duobę. Susirinkusieji buvo sugraudinti tokiu vaidzu.

Nespėjo Marytės gėlės atgyti ant tėvelio kapo, kaip ji pati su motute čion atvyko apsigyventi. Dabar niekas jų kapo nepuošia, niekas gėlių nesodina, tik saulės karšti spinduliai kaitina smėlį ir pietų vėjelis pusto jį į šalis.

Ilsisi Marytė ramybėje, tarpe savo tėvelio ir motutės, nuo kurių ji nenorėjo atsiskirti.

Ramybės Duktė.

Mažeikiai, 1928 m. IV-30 d.

KATALIKŲ PASAULY

BALTIMORE, MD. Šeštinių arba Žengimo į Dangų dienoje Baltimorės Stadium'e turėjo savo pamaldas po atviru dangum 50 tūkstančių naujųjų laikų pasaulinių apaštalių. Į juos prakalbėjo Baltimorės arkivyskupijos vyskupas padėjėjas Jonas J. McNamara. Jis tarė tiems jauniems apaštalam:

“Jūs esate Bažnyčios viltis. Jūs esate tvirčiausioji Jo Malonybės arkivyskupo pagalba. Jums neturėtų būti kliūčių ir jų jums nestatoma. Eikite ir pildykite Kristaus pasiuntinybę.

Buvo iškilmingos vyskupiškos Mišios lauke. Jas laikė arkivyskupas Mykolas J. Curley. Tie jaunieji apaštalai — Katalikų Studentų Misijinis Žygis.

Amfiteatro vakarinę ir šiaurinę dalis užpildė 50,000 studentų. 3,500 jų sudarė milžinišką chorą.

Paroda. Parodoje ir pamaldose dalyvavo Marylando Valstybės gubernatorius Ritchie ir Baltimorės miesto majoras Broening'as. Juodu kartu su Arkivyskupu iš tam tyčia parengtos vietos prisi-

žiūrėjo praeinančiai parodai. Ji traukė į lauką, kuriame turėjo įvykti Mišios.

Išpūdingiausia valanda buvo per Mišias. Atėjo Pakylėjimas. Tūkstančiai galvų palinko žemyn. Iš tūkstančių burnų išėjo žodžiai: “Mano Viešpats ir mano Dievas.” Tuo pačiu laiku subaubė kanuolių šūviai ir bubnų garsai Kristaus Karaliaus garbei.

Per Mišias ant altoriaus buvo vartojamas tas, “tabernaculum,” kurį vartojo katalikai, kuomet pirmą kartą pastatė savo kojas ant dabartinės Marylando žemės. Arkivyskupas Curley buvo papušęs savo krūtinę kryžiumi, kurį nešiojo pirmasis katalikų vyskupas Amerikoje Carroll.

Ši visa iškilmė padarė į visus gražiausio išpūdžio.

NEW YORK. *Katalikų Valanda per Radio.* Tautinė Katalikų Vyrų Taryba (National Council of Catholic Men) savo rūpesčiu ir lėšomis parūpino “Katalikų Valandą per Radio” per visą radio stočių tinklą visose Jungt. Am. Valstybėse, Kuboje ir Kanadoje per New Yorko stotį WEAJ.

Ta valanda yra kas sekmadienis paprastai, nuo 5 val. (Rytų Laikas). Toje valandoje kuris nors žymus katalikas profesorius dėsto kurį-ne-kurį svarbų tikėjimo dalyką ir jo svarbą žmonių visuomenei ne tik dvasiniuose reikaluose, bet ir materijaliuose.

CHICAGO, ILL. *Kova Nešvarių Paveikslų.* Susivieniję katalikai gali labai daug gera padaryti. Štai pavyzdys kaip katalikai laimėjo kovą prieš nešvarius judomus paveikslus.

Kovoje susikirto didžiulė paveikslų “biznio” kompanija, kurios rankose yra beveik pusė visų Chicagos teatrų ir Šv. Ignaco ir kaimyninės parapijos šiaurinėje Chicagos dalyje.

Paveikslai buvo tikrai nešvarūs. Jokis padorus žmogus negalėjo jų pakęsti,

o tėvai turėjo kovoti už savo vaikų dorą. Paveikslai per daug aiškiai ir erzinančiai rodė įvairiausių meilinumosi.

Paveikslų dirbtuvė tyčiomis taip padarė ir skelbimuose neslėpė, ką žiūrėtojai galės matyti.

Chicago turi Filmų Censorių Komisiją. Ši komisija nedavė leidimo rodyti tų paveikslų. Katalikų organizacijos ir visos dorosios Chicagos jėgos stojo su komisija.

Paveikslų agentas protestavo, kėlė trukšmą, bet nieka negelbėjo. Tuomet jis kreipėsi teisman. Teisėjas William J. Lindsay, kuris visur bando rodytis didis liberalas ir visokio cenzuravimo priešininkas, nepasistengė patirti apie paveikslus, ir, agentui paverkus, davė "injunction," neleidamas miestui toliau kištis į tų paveikslų rodyimą.

Tie paveikslai buvo rodomi vidumiesčio teatruose. Skelbimai buvo didžiausi. Skelbėjai itin žymėjo, kad tik teisėjo Lindsay dėlei chicagiečiai galės pamatyti paveikslus, kurių cenzūra buvo neleidus.

Ta pati teatrų kompanija turi labai gražų "Granada" teatrą žieminėje Chicagos dalyje, netoli nuo šv. Ignaco parapijos. Tos parapijos klebonas yra Father George F. Dinneen. Jis jau 15 metų ten darbuojasi.

Kovos Pradžia. Kunigas Dinneen išgirdo, kad tuos nešvarius paveikslus pradės rodyti "Granada" teatre jo parapijonams ir kitiems padoriems žmonėms nekatalikams jo kaimynams. Jis tuojaus pasiėmė telefoną ir kreipėsi į teatro manadžerį, įspėdamas, kad tų paveikslų nerodytų. Manadžeris atsakė aštriai, kad tų paveikslų rodyimas yra jau nuskirtas ateinanti penktadienį ir jie bus rodomi. Kunigas pasakė, kad jis stos į kovą su tais paveikslais. Manadžeris nusigando ir prašė dar palaukti. Jis pasižadėjo kreiptis į centralinį ofisą. Praėjo kiek laiko. Skamba klebono telefonas. Kalba "Gra-

nada" teatras. Praneša klebonui, kad paveikslai bus rodomi. Jie buvo pradėti rodyti, bet baigėsi liudnai.

Sekmadienyje kun. Dinneen per visas Mišias paaiškino parapijonams apie būrius, nedorus paveikslus, pasakė apie savo žygius jų rodyimą sustabdyti ir apie tai kokius atsakymus jis gavo iš teatrų kompanijos. Jis pranešė, kad pasiryžo paveikslus kovoti, kad pritarė klebonai septynių kaimyninių parapijų ir pasakė kovos priemones.

Panedėlyje į teatrų kompanijos ofisą laiškanesys suvilko į septynis tūkstančius (7,000) laiškų. Jie buvo pasirašyti daugiausiai vyrų. Šie pranešė, kad jie daugiau nekels kojos į tos kompanijos teatrus, jei panašių paveikslų ji nesusstabdys rodžius.

Toliaus prasidėjo telefonų skambinimas. Reikėjo dviejų naujų telefonisčių, nes anos neišlaikė. Telefonai skambėjo per ištisas dienas ir vis su piktais išmėtinėjimais ir grasinimais neremti daugiau tos kompanijos teatrų.

Toliaus telegramų pristatytojais pradėjo lėkti ofisan vienas po kito. Be daugybės telegramų nuo įvairių asmenų su aštriais protestais, atėjo protestas nuo Chicagos Kolumbo Vyčių, Šventojo Vardo Draugijos, Foresterių ir nuo įvairių organizacijų katalikų moterų.

Perkūnas trenkė. Galutinai teatrų kompaniją kaip perkūnas nutrenkė trumpas telefono šauksmas iš policijos. Iš ten pranešė, kad "Granada" teatras policijos uždarytas, kad tos kompanijos teatrai, kurie rodė, ar bandys rodyti tuos paveikslus bus uždaryti, kad tai įvyko teisėjo Lindsay parėdymu. Jį aplankė katalikiškųjų organizacijų atstovai. Jis atšaukė jo duotąjį "injunction" ir įsakė tų paveikslų rodyimą sustabdyti.

Tai puiki pamoka filmų išdirbėjams ir jų rodytojams. Reikia daugiau tokių atsitikimų, tuomet paveikslų dirbėjai išmoktų pagerbti padorumą.

“Pjūtis, tiesa, didelē, bet darbininku maža. Melskite tat pjūtis Viešpatī sīsti darbininku ī savo pjūtī..” (Mat. 9. 37-38).

MUSŲ DARBAI

PRASIDEDA atostogos. Visų mokyklų mokiniai su džiaugsmu sveikina vasarą. Ypač daug džiaugiasi pradinę mokyklą baigiantieji vaikučiai. Jie gyvenimo nėra patyrę. Sunkių gyvenime valandų mažai turėjo. Mokslo šiek tiek įsigijo, bet ne per daug. Jų amžius: 13—15 metai neleidžia jiems dirbtuvėsna eiti ir dirbti; ir tikrai jie yra per jauni. O jų yra labai daug. Vienoje Chicagoje lietuvių vaikučių šiais metais iš parapijų ir viešųjų mokyklų išeis baigusį apie 700—800. Paėmus visą plačią Ameriką, jų skaičius bent 10 kartų bus didesnis. Tai 5—8 tūkstančių minia; išėvijos vaikai ir mūsų viltis. Ir kur jie pasidės? Ar jie eis kartu su savo lietuviais tėvais ir stiprins lietuviškas kolonijas, ar juos pasikinkys įvairiausios airių organizacijos ir atitrauks nuo lietuvių židinio? Tai yra opūs ir svarbūs klausimai. Opūs, nes šiandieniniai ir skaudūs; jie yra svarbūs, nes ateitį lemia.

Gyvenimas rodo, jog apie 10 nuoš. bando siekti aukštesnįjį mokslą. Jie stoji į High Schooles, Kolegijas, Akademijas. Likusieji per porą metų nieko neveikdami, arba mažai ką veikdami, prasistumdami. Iš tų žymi dalis susideda su gatvės ištvirkėliais, patys ištvirksta ir pasilieka piktadariais. Kita dalis, ypač kaimų jaunimo, gyvena šiek tiek geresnėse sąlygose; bet mokslo negaudami, paskirti yra vilkti sunkią našą. Be to, jų tikibiniai reikalai sunkiau aprūpinami kaimuos. To dėl ir jų būklė nepavydėtina.

Tai kas-gi mums daryti? 1. Padidinkime nuošimtį, lankančių vaikučių High Schooles. Lietuviai turėtų rūpintis, kad visi jų vaikai būtų baigę aukštesnįjį mokslą.

2. Kiek galint greičiau kurkime Bernaičiams Kolegiją. Kiek metų greičiau

tas įvyks, tiek šimtų jaunuolių atgausime daugiau savo tautai.

3. Susitarę kolonijose, sudarykite baigusiujų parapijos mokyklą tikibinę broliją, ar mokslo ir sporto organizaciją, ar kokią draugiją.

4. Glauskite juos į Kolegijos Remėjų būrius. Daugiau bus interesuoti, daugiau lietuviais išliks. Visi dėkime pastangų, kad nežūtų Amerikos lietuvių viltis.

Kolegijos Remėjai:

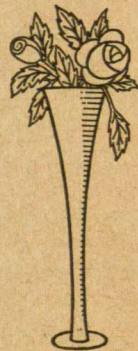
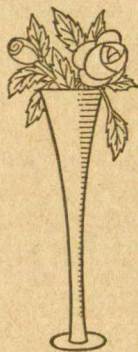
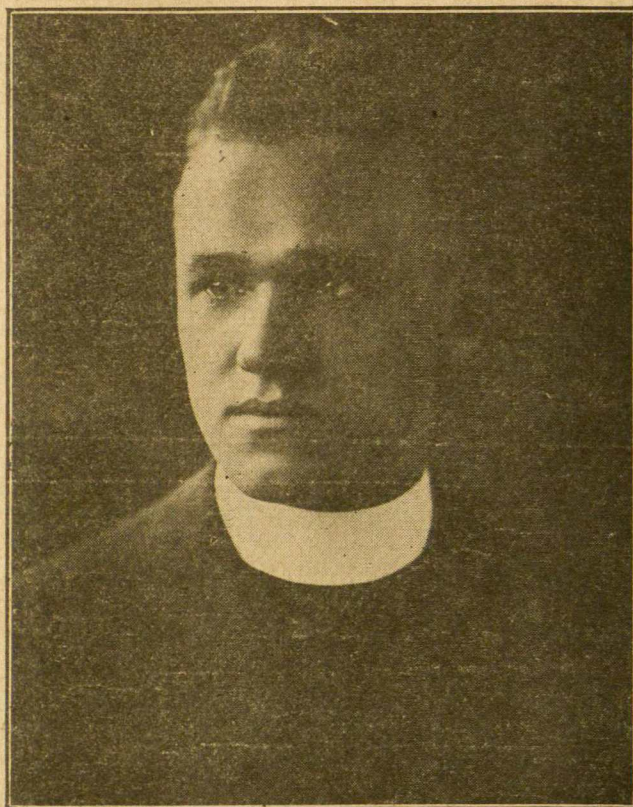
Ver. Juknis W. Hazleton, Pa.	5.00
J. Andriuškevičius Pittston, Pa.	3.00
Ign. Gudelis Sykesville, Pa.	5.00
Mon. Stoknienė Waterbury, Conn.	5.00
Eleon. Motuzienė Chicago, Ill. ..	3.00
Ona Černauskienė Chicago, Ill. ..	3.00
Karol. Usaitė Chicago, Ill.	3.00
Elzb. Druktonienė Chicago, Ill. ..	3.00
Paul. Valiulienė Chicago, Ill.	10.00
Rom. Urbonavičius Lietuva	3.00
M. Blūdienė Chicago, Ill.	4.00
F. Gubistas Chicago, Ill.	4.00
V. Paukštis Chicago, Ill.	3.00
J. Baltikonis Chicago, Ill.	3.00
Pr. Meiris Lietuva	4.00
V. Balsis Chicago, Ill.	3.00
K. ir J. R.... ..Chicago, Ill.	50.00
Charles Karškus Canada	1.00
Zigm. Paulauskas Pittsburgh, Pa.	3.00
Roz. Kodienė Chicago, Ill.	3.00
K. ir St. Šimkai Chicago, Ill. ..	3.00
Ver. Miknienė Chicago, Ill.	3.00
M. Šlikas Roseland, Ill.	3.00
U. Vickienė Chicago, Ill.	3.00
Mot. Są-gos 35 kp., Brooklyn, N. Y.	3.00
O. Laurinavičienė Chicago, Ill. ..	3.00
Mrs. Sluoksnaitienė Chicago, Ill.	4.00
Jon. Atroškevičius Chicago, Ill...	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas

Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

NAUJAS KLEBONAS. Gerb. kun. prof. B. Urba, naujai paskirtas klebonas į Šv. Juozapo lietuvių parapiją So. Chicago, Ill., vieton išvažiavusio Lietuvon gerb. kun. A. Petraičio. Naujasai klebonas kunigu išventintas 1917 metais. Metus laiko buvo asistentu Šv. Kryžiaus par., o nuo 1918 m. profesoriavo kolegijoj ir buvo asistentu Dievo Apveizdos par. Naujasai klebonas yra iškalbus ir populiarus kunigas.

PHILADELPHIA, Pa. Nelaimė. Sudegė Šv. Kazimiero lietuvių bažnyčia Philadelphiaj, Pa.

Gaisro metu trys ugniagesiai užsilipo

ant degančios bažnyčios stogo, bet staiga stogas sulūžo ir jie nukrito apie 50 pėdų žemyn į liepsnos bangas. Visi trys pavojingai sužeisti ir vos išgelbėti. Kiti trys ugniagesiai lengviau sužeisti krintančio stogo nuodeguliais.

Bažnyčioj kilusį gaisrą pirmasis pastebėjo kun. V. Mikaitis, klebono kun. J. Kaulakio vikaras. Kun. Mikaitis 6:45 ryto nuėjo į bažnyčią rengtis prie šv. Mišių. Tuo laiku bažnyčion įėjo keletas žmonių. Jis pamatė už didžiojo altoriaus, kur yra zakristija, veržiančiuosius dūmus. Po to tuojau blyksterėjo liepsnos liežuviai. Pasakęs žmonėms apie gaisrą, patsai mėgino

prieiti prie altoriaus ir išgelbėti Švenčiausiąjį. Altorius buvo apgaubtas tirstais dūmais. Iš karto nepavyko jam paimti Švenčiausiojo.

Prigėręs dūmų išbėgo laukan ir parpuolė. Greitai atsigaivėlojęs, nuėjo į kleboniją. Kartu su klebonu kun. V. Mikaitis vėl mėgino pasiekti didįjį altorių. Tuo pačiu laiku vienas patarnautojų įėjo į zakristiją ir iš ten išnešė bažnytinius rūbus ir kitokius daiktus.

Pagaliau kun. Mikaičiui pavyko prieiti prie altoriaus. Švenčiausiąjį išnešė.

Kada atvyko ugniagesiai, kuone visam bažnyčios viduje bangavo liepsnos. Buvo pavojaus ir parapijos mokyklai: bet ji atginta nuo ugnies.

Sudegusi bažnyčia buvo verta virš 100,000 dolerių.

FEDERACIJOS DARBUOTĖ. Mėnesinis L. R. K. Federacijos Chicagos Apskrities susirinkimas įvyko birželio 4 d., Aušros Vartų par. mokykloje. Nors gražus vasaros vakaras traukė gerėtis viliojančia gamta, vienok nemažas skaičius veikėjų atsilankė į susirinkimą. Mat, visuomeniniai reikalai jiems taip pat lygiai rūpi, kaip ir savieji.

Posėdžio eiga. Atstovai iš įvairių kolonijų patiekė pranešimus, jog Vytauto 500 m. sukaktuvių minėjimo darbas eina pirmyn. Centraliniam komitetui valdyba išrinkta, medaliai jau dirbdinami ir tuoj bus galima juos platinti. Minėjimas ir iškilmės įvyks spalio 26 d., Ashland Auditoriume. Dainų šventė rengiama, tūkstantinių chorą sudarys parapijų chorai, orkestros ir mokyklų mokinių chorai. Bridgeporto atstovai pranešė jog dauguma draugijų pasirūšusios bendrai veikti su Vytauto centraliniū komitetu.

Artėjant Federacijos Kongresui, susirinkę atstovai pramatė būtiną reikalą aptarti aktualius organizacijos klausimus. Kadangi šis kongresas yra jubilėjinis,

Fed. Chicagos apskritys prašo, ir ragina, draugijas dėtis prie bendro katalikiško veikimo, prie Federacijos. Tiesa, kaip keletas atstovų pažymėjo, kad mes, lietuviai, susirgome lokalizmo liga — rūpinamės vien tik savais reikalais, o bendrus visuomeninius reikalus pamirštame. Mažai kreipiame dėmesį prie tinkamo išauklėjimo naujosios gentkartės... Apsileidimo netrūksta kaip paprastose liaudyje, taip ir inteligentijoje. Taipgi išneštas pagedavimas, kad priklausančios draugijos užsimokėtų metines duokles prieš kongresą. Apskrities valdyba duoklių patvarkymui pagelbės.

Iškeltas naujas sumanymas: šaukti visus, kurie tik baigia pradinę mokyklą į bendrą visų buvusių mokinių susirinkimą ir galop stengtis tokią organizuotą palaikyti. Fed. Chicagos Apskritys prašo, kad Kunigų Vienybė skirtų veiklų kunigų organizavimui jaunosios kartos. Šis yra didžiai svarbus klausimas, kaip veikėjams, taip ir liaudžiai todėl turime kreipti daug dėmesio ir dirbti, bet ne žiopsooti laukiant, kad kas kits padirbtų.

Sis susirinkimas ragina "Jaunimo klausimui studijuoti komisija," kuri buvo išrinkta Vakarinių Valstybių konferencijoje, kad pradėtų ką nors veikti, šaukti susirinkimus, t.t.

Susirinkę atstovai reiškė padėką Sererims Kazimierietėms už surengimą pradžios mokyklų dainų dienos. A. P.

DIENRAŠTIS "DRAUGAS" rečia visą lietuvių katalikišką veikimą, todėl susilaukia nuo visų draugijų žymios paramos ir padėkos. Toji parama ypač pareiškiamą "Draugo" piknikuos. Į juos suvažiuoja tūkstančiai žmonių. Jei galite ir Jūs atvykite į "Draugo" pikniką liepos 13 d. Chernausko daržan, Justice, Ill. Be to, galite laimėti visai veltui naujaisį radio už \$225.00.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Delko "Draugo" Redakcija taip žemai laiko šventųjų paveikslus? Ar-gi negana parašyti tik "Laivas," kam paveikslas Išganytojo ant jo? Žmonės, perskaite "Laivą," kiti jį numeta ant gatvės. Tokis brangus Išganytojo paveikslas mėtosi ant gatvės.

Skelbiama, kad reikia gerbti Evangeliją, o ji "Laive" patalpinta taip pat mėtoma. Kaip tai gali būti? J. V.

ATSAKYMAS. Tamistos skaudžiųjų žodžių, prirašytų klausime, nedėjome, nes jie perskaudūs. Galimas daiktas, kad tu iš didelės pagarbos šventųjų paveikslams, juos gindamas, taip skaudžiai bari, bet jau tokių žodžių nereikėtų vartoti.

"Draugo" Redakcija ir "Laivas" paduoda šventųjų paveikslus ir Evangeliją, kad žmonės iš jų mokintųsi gero. Tie šventųjų paveikslai primena žmonėms, kad štai tie žmonės pasiliko šventi, kadangi gerbė Evangeliją, jos klausė ir buvo labai ištikimi Dievui. Tai ar už tai reikia barti "Draugo" Redakciją ir "Laivą." Jug jie tik gero nori.

Bet jei juos vienok kaltini už dėjimą, nežiūrint to, kad jie nori tik gero, tai taip darydamas tu turėsi pradėti kaltinti ir Dievą Tėvą. Jis atsiuntė ant žemės savo Sūnų. Tas tapo žmogum. Tai Jėzus Kristus. O žiūrėk, kaip žmonės su Juo apsiėjo. Jį valkiojo gatvėmis, plakė, spaudė,.... ir galutinai prikaldė ant kryžiaus. Bet Dievas Tėvas čia ne kaltas. Jis norėjo tik gero žmonėms, kad jie iš regimo Dievo Sūnaus išmokytų gero ir būtų išganyti.

Jėzus pasiliko Šv. Sakramente. Jis tai padarė visų žmonių labui. Katalikų Bažnyčia Jį dalina Šv. Komunijoje. Bet kiek daug žmonių Jį paniekina. Ar kalta čia Bažnyčia? Ne. Kalti žmonės, kur Jėzus negerbia ir Bažnyčios neklauso.

Daug žmonių "Laivo" nemėto. Jį su siuva į knygą. Kiti, nieko blogo nemanydami kartais jį numeta.

KLAUSIMAS. Ar stacijas einant, reikia klaupiti, kalbant "Tėve mūsų" ir "Sveika Marija," ar galima stovėti?

K—t. Phila.

ATSAKYMAS. Stacijas einant, svarbiausias dalykas yra, kad apmąstytum Jėzaus Kristaus kančią, gailėtumės už savo kaltes ir žadintum karštesnę Dievo ir artimo meilę savo širdyje ir tokiu būdu pelnytum atleidus. Kaip kalbėsi maldas ar stačias, ar atsiklaupęs, tas mažesnis yra svarbos. Geriau yra atsiklaupiti.

KLAUSIMAS. Kada katalikams aiškini, kad neskaitytų laisvamanių, socialistų ar bolševikų laikraščių, tai jie atsako, kad kunigai skaito. Kodėl jiems valia, o mums ne; kodėl jiems nėra nuodėmės, o mums yra? Ką į tai jiems atsakyti?

K—tas. Phila.

ATSAKYMAS. Man rodos, kad tokiems katalikams gali atsakyti, 1) kad jie yra pilni puikybės ir delto užsispyrę kaip ožiai, gali jiems priminti Jėzaus Kristaus žodžius "Kas save aukština, tas bus pažemintas." Arba "Puikiems Dievas priešinasi, o išaukština mažutėlius."

2) Gali jų paklausti, kad jie įrodytų, kurie kunigai skaito viršminėtus laikraščius ir juos užsiprenumeruoja. Iš tikrųjų dokumentais nenurodys nei vieno, o meluodami ir prasimanydami gali išvardinti ne vieną kunigą, kurio pavardę žino.

3) Gali priminti tokiems išpuikėjusiems, bet menko išmanymo katalikams, kad kunigų pareiga yra žinoti, kas kenkia žmonių tikėjimui, dorai ir išganymui ir juos ginti nuo to. Gi nieko nėra kenksmingesnio žmonių išganymui kaip bedievių nuodai, teikiami per laikraščius.

4) Gali pasakyti tokiems katalikams, kad jau juos siekia bausmė, nes jie jau ima netekti rimtų žmonių supratimo, ir ima "suvaikėti." Visiems aišku — ne viską galima daryti, ką daro kunigai. Kunigai laiko Mišias, ar gi visi žmonės tai gali daryti. Kunigai klauso išpažinčių, tai ir tie katalikai pradės tai daryti? ir t.t.

Kunigai žino savo pareigas ir jas pildo; žmonės katalikai turi žinoti savo pareigas ir jas pildyti. Itin jie turi atsiminti, kad kunigų pareiga yra rūpintis žmonių sielų išganymu. Netikęs būtų kunigas, jei jis žinodamas, kurie laikraščiai kenkia žmonių išganymui, nesirūpintų žmones nuo jų atitraukti ir duoti katalikiškus laikraščius.

KLAUSIMAS. Kodėl taip yra katalikiškose bažnyčiose? Kurie duoda kunigui dideles aukas, tai už tuos pirmą mėnesio sekmadienį yra laikomos šv. Mišios, o už tuos, kurie neduoda didelės aukos nelaikomos? "L." Skaitytoja.

ATSAKYMAS. Jau beveik pasenau, bet tokios "naujienos", kaip tu čia paduodi, nesu girdėjęs ir tu, man rodos, to negirdėjai, tik arba susapnavai, ar prasi-panei, ar kvailų pasakų prisiklausius rašei.

Visi katalikai žino, arba turi žinoti, kad už tuos katalikus, kurie priklauso prie parapijos ir prisideda prie jos reikalų aprūpinimo auka, darbu, ar pataravimu, parapijos klebonas turi *Priedermę* dovanai atlaikyti šv. Mišias *kas sekmadienis per ištisus metus* ir virš to dar 34 Mišias nekurių panaikintų švenčių dienose, viso 86 arba 87 Mišias.

Nekurie klebonai du ar tris kartus į metus paskirtose dienose laiko šv. Mišias už žymesniuosius *parapijos* remėjus, o ne klebono; tai yra, už tuos, kurie davė didesnes aukas parapijos reikalams, o ne klebonui. Jie užsipeinę tų Mišių.

Galutinai, kas gali drausti klebonui laikyti Mišias už tuos, kurie jam asme-

nišką auką duoda. Kiekvienas kunigas ir kiekvienoje katalikiškoje bažnyčioje laiko kasdien Mišias už tuos, kurie jam duoda auką, kad Mišias atlaikytų.

KLAUSIMAS. Kodėl kunigai neskelbia apie Teresę Niumaniūtę, kad ji turi Kristaus žaizdas? "L." Skaitytoja.

ATSAKYMAS. Kokių tų skelbimų nori? Skaityk katalikiškus laikraščius, tai juose rasi, kad kunigai ir net vyskupai skelbia apie Teresę Niumaniūtę, kad ji turi Kristaus Žaizdas ir regi Kristaus kentėjimus. Skaitei "Laivą" ir ten radau. Jug jame kunigai skelbe apie Teresę Niumaniūtę.

KLAUSIMAS. Ar yra reikalinga moterims po pagimdymo kūdikio ateiti į bažnyčią "įsivezdinti," arba gauti palaiminimą?

ATSAKYMAS. Įsakymo nėra tai daryti. Kurios to nepadaro, neturi nuodėmės. Geriausia padaro tos, kurios ateina ir prašo to palaiminimo. Dar gražiau, jei su savim atsineša kūdikį ir jį paveda Dievui per Švenčiausiąją Motiną.

Mano Viešpats ir mano Dievas.

Brangusai Jėzau, ką daugiau Tu galėjai man suteikti, kad Tave mylėčiau! Suteik man malonę suprasti tą begalinę meilę, kuri privertė Tave tapti žmogumi, numirti ant kryžiaus ir pasilikti amžinai Švenčiausiam Sakramente mūsų sieloms kasdieniniu valgiu. Ką daugiau Tu galėjai padaryti, kad įgytumei mano meilės? Aš turėčiau iš gaillesties numirti, atmindamas, kad Tave užrustinau tiek daug kartų ir veltui išaikvojau tavo malones. Mano brangiausias Jėzau, aš gailiuosi iš savo širdies gilumos, kad Tave užrustinau. Aš myliu Tave, mano begaline Gėrybe, berybe Meile! Neatsisakyk, Saldžiausias Jėzau, vėl grįžti į mano širdį. Verčiau numirti tukstantį kartų, negu prašalinti Tave iš savo širdies. Ateik Jėzau, ir uždegk mano širdyje savo meilės ugnį, kad visa užmiršęs, temastyčiau vien apie Tave, visame ieškočiau tiktai Tavęs, — mano begaline Meile ir Gėrybe. Amen.

LIETUVOS ŽINIOS

Steigiamojo Seimo 10 metų sukaktuvės. Šiomet gegužės 15 d. sukako lygiai 10 metų nuo Steigiamojo Seimo sušaukimo dienos. Steigiamasis Seimas yra paskelbęs Lietuvos valstybę kaip nepriklausomą demokratinę respubliką. Šis paskelbimas šitaip skamba:

“Lietuvos Steigiamasis Seimas, reikšdamas Lietuvos žmonių valią, proklamuoja esant atstatytą Nepriklausomą Lietuvos Valstybę, kaip demokratinę respubliką, etnologinėm sieptom ir laisvą nuo visų valstybių ryšių, kurie yra buvę su kitom valstybėm.”

Steigiamasis Seimas yra priėmęs Lietuvos Konstituciją, išleidęs Žemės Reformas ir daug kitų Lietuvai reikšmingų ir naudingų įstatymų. “M. L.”

Ateitininkai šaukia slidžiulį kongresą. Ateitininkai šiomet savo 20 metų nuo įsikūrimo sukaktuvėms paminėti šaukia didžiulį kongresą. Jis įvyks birželio 21, 22 ir 23 dienomis. Kongreso metu bus daug paskaitų, iškilmingų posėdžių. Draug bus ir dainų, sporto šventės. Bus suvaidinta misterija. Organizuojama ir ateitininkų spaudos paroda. Tai bus katalikiškosios mokslus einančios, jaunuomenės, laimėjimų šventė.

Ateitininkų Federacija yra didžiausia mokslą einančios jaunuomenės organizacija. Ir iš jos daugiausia galima tikėtis, kad sukurs šviesesnę ateitį. “M. L.”

Mokesčiai apskr. savivaldybėms. Pakeistu žemės mokesčių įstatymu apskričių savivaldybėms leista vietoj ligšiolinių 5 nuoš. imti ligi 15 nuoš. mokesčių savo naudai. Del to dabar Lietuvoje po 15 nuoš. ima 9 apskr. savivaldybės, po 10 nuoš. — 7, po 11 nuoš. — 1 ir po 5 nuoš. — 2. Po 5 nuoš. ima Marijampolės ir Tauragės apskr. savivaldybės. Tuo būdu iš žemės mokesčių įstatymo pakeitimo pa-

jamos tik apskričių savivaldybių naudai padidėjo maždaug 1,400,000 litų. Vietoj pernai gautų 900,000 lt., šiomet numatoma gauti 2,304,910 litų. “M. L.”

Pakeistas švenčių ir poilsio įstatymas. Ministerijų Kabinetas pakeitė švenčių ir poilsio įstatymą. Pagal pakeitimą Tautos šventė iš gegužės 15 d. nukeliama į rugsėjo 8 d. Be to, bendrai švenčių skaičius sumažintas. Miestuose, išskyrus Kauną, šventadieniais bus leista prekiauti nuo 13 iki 16 val. “M. L.”

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielu noru patarnauja, — tai

“DRAUGAS”

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkitės “Drauge”, nes “Draugas” kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

“Draugo” knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltū. “Draugo” adresas: 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.